

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 7Co/57/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1115200022
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 02. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Blanka Podmajerská
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2016:1115200022.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v právnej veci navrhovateľa: X. F., G. Š. XX, Š., štátny občan SR, proti odporcovi: Ministerstvo práce, sociálnych vecí a rodiny Slovenskej republiky, Špitálska 4, 6, 8, Bratislava, o náhradu škody, na odvolanie navrhovateľa proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava I zo dňa 20. novembra 2015, č. k. 15C/1/2015 - 17, jednohlasne (pomerom hlasov 3 : 0) takto

rozhodol:

Uznesenie súdu prvého stupňa sa potvrdzuje.

Odporcovi sa nepriznáva náhrada trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa zastavil konanie o návrhu navrhovateľa, ktorým sa voči odporcovi domáhal náhrady škody vo výške 500.000,- eur s príslušným úrokom z omeškania a náhrady trov konania.

Súd prvého stupňa svoje rozhodnutie právne odôvodnil ust. § 83, § 103 a § 104 ods. 1 zák. č. 99/1963 Zb. v platnom znení (ďalej „O.s.p.“) a vecne prekážkou litispendencie (už začatého konania). Uviedol, že návrh na začatie konania v preskúmvanej veci, vedený pod sp. zn. 15C 1/2015 bol podaný na Okresný súd Bratislava I dňa 2.1.2015 o 8.49 hod. a na Okresnom súde Bratislava I je pod sp. zn. 16C/2/2015 vedené iné súdne konanie, ktoré sa začalo toho istého dňa, 2.1.2015 o 8.46 hod. V oboch sa navrhovateľ, X. F., bytom Š. XX, Š., domáha náhrady škody v sume 500.000,- eur proti odporcovi Ministerstvu práce, sociálnych vecí a rodiny Slovenskej republiky, podľa zákona č. 514/2003 Z.z. Navrhovateľ v návrhu uviedol, že má podozrenie, že odporca a navrhovateľov zamestnávateľ U. - L. XX Š., vecne príslušné úrady, orgány, inštitúcie, ďalšie príslušné subjekty, súdy a vecne príslušné ministerstvá SR aj pred dňom 22.6.1988 až doposiaľ hrubo a tvrdo porušovali a porušujú a diskriminujú navrhovateľove základné práva a slobody, detailne a dôsledne vôbec nezistili skutkové stavy všetkých žalovaných vecí od vzniku až doteraz, a preto navrhovateľovi odňali garantované práva a slobody, právo na súdnu a inú ochranu a právo na prístup k súdu. Návrh odôvodnil tým, že od roku 1972 pracoval v trvalom pracovnom pomere v U. - L. XX Š. v rizikovom prostredí, ktoré ohrozovalo jeho život a zdravie z dôvodu výskytu škodlivých plynov s obsahom freónu, mnohokrát prevyšujúcich stanovené normy. V dôsledku tohto stavu sa mu neustále zhoršoval zdravotný stav a dňa 22.6.1988 mu priznali ZPS natrvalo. Poukázal na to, že ku dňu 30.4.1996 s navrhovateľom protiprávne skončili pracovný pomer, keď ho donútili podpísať výpoveď a dali mu prísny zákaz vstupu do závodu. Uvedeným konaním spôsobili jemu a jeho rodine ujmu na zdraví.

Nakoľko teda v čase podania návrhu na začatie konania vo veci vedenej pod sp. zn. 15C/1/2015, t. j. dňa 2. 1. 2015 prebiehalo v tej istej veci pod sp. zn. 16C/2/2015 na súde iné súdne konanie, ktoré začalo dňa 2. 1. 2015, súd konanie v zmysle ustanovenia § 104 ods. 1 prvá veta O.s.p. pre existenciu neodstrániteľného nedostatku podmienky konania, a to prekážky litispendencie zastavil.

Proti tomuto uzneseniu podal navrhovateľ v zákonnej lehote odvolanie, ktorým navrhol napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie. Namietal, že napadnuté uznesenie je vedomé, úmyselné, nepravdivé, vydieračské, závislé, stranné osobnostnými motívmi, vymyslené, účelovo cielené priamo proti jeho zákonným nárokom a jeho 100 % - ný jednožalobný a jednoskutkový stav sa vôbec neopakuje. Uznesenie je vydané proti jeho ústavou garantovaným právam a proti zákonnej vymožitelnosti všetkých jeho práv, je nespravodlivé, nepravdivé, neúplné a nezohľadňuje skutkový stav veci, keďže každá ním podaná žaloba je skutkovo vecne samostatná a založená na samostatnom, konkrétnom a zrozumiteľnom skutkovom stave, je vydané predčasne a v príkrom rozpore s platnými zbierkami zákonov SR. Poukázal na vady konania uvedené v § 205 ods. 1 pís. b/, c/, e/ a f/ O.s.p. a s poukazom na postup súdu prvého stupňa, ktorým sa mu odňala možnosť konať pred súdom, žiadal napadnuté uznesenie zrušiť a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Odporca sa k odvolaniu navrhovateľa nevyjadril.

Odvolací súd preskúmal vec podľa ust. § 212 ods. 1 O. s. p. bez nariadenia pojednávania (§ 214 ods. 2 O. s. p.) a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľa nie je dôvodné.

Podľa § 83 O. s. p. začatie konania bráni tomu, aby o tej istej veci prebiehalo na súde iné konanie.

Podľa § 103 O.s.p. kedykoľvek za konania prihliada súd na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať vo veci (podmienky konania).

Podľa § 104 ods. 1 O.s.p. ak ide o taký nedostatok podmienky konania, ktorý nemožno odstrániť, súd konanie zastaví. Ak vec nespadá do právomoci súdov alebo ak má predchádzať iné konanie, súd postúpi vec po právoplatnosti uznesenia o zastavení konania príslušnému orgánu; právne účinky spojené s podaním návrhu na začatie konania zostávajú pritom zachované.

Súd je v ktoromkoľvek štádiu konania povinný skúmať, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať, t.j. či sú splnené procesné podmienky na strane súdu (právomoc, príslušnosť vecná, funkčná, miestna), účastníkov a ich zástupcov (napr. spôsobilosť byť účastníkom konania, zastúpenie, procesná spôsobilosť), vecné procesné podmienky (existencia návrhu na začatie konania alebo uznesenia o začatí konania) a negatívne procesné podmienky, ktoré nesmú byť dané, aby súd mohol vec prejednať a o nej rozhodnúť. Absencia neodstrániteľného nedostatku podmienky konania alebo danosť negatívnej procesnej podmienky má za následok zastavenie konania podľa § 104 ods. 1 O.s.p.

Popri prekážke právoplatne rozhodnutej veci, súd nemôže vo veci konať a o nej rozhodnúť v prípade prekážky litispendencie, ako procesného následku začatého konania. V zmysle § 83 O.s.p. totiž začatie konania bráni tomu, aby o tej istej veci prebiehalo na súde iné konanie. Totožnosť veci je daná tzv. totožnosťou subjektov a totožnosťou predmetu konania.

Navrhovateľ v odvolaní spochybňuje, že na Okresnom súde Bratislava I. sa koná o jeho ďalšej, skutkovo totožnej veci. Z obsahu spisu vyplýva, že navrhovateľ doručil súdu dňa 2.1.2015 o 8.46 návrh veci samej, ktorému bola pridelená sp. zn. 16C/2/2015 a toho istého dňa doručil o 8.49 hod. ďalší návrh, ktorému súd prideliť spisovú značku 15C/1/2015. Porovnaním žalobného návrhu navrhovateľa zo dňa 13.10.2014, doručeného prvostupňovému súdu dňa 2.1.2015 o 8.46 hod., vedeného pod sp.zn. 16 C/2/2015 a návrhu zo dňa 13.10.2014 doručeného toho istého dňa o 8.49 hod., vedeného pod sp.zn. 15 C/1/2015 aj odvolací súd dospel k záveru jednoznačnej obsahovej zhody oboch podaných návrhov, založenej na totožnosti aktívne i pasívne legitimovaných účastníkov konania ako i na rovnakom právnom i skutkovom základe, ktorých predmetom je nárok na náhradu škody podľa zák. č. 514/2003 Z. z. v znení neskorších predpisov, vo výške 500.000,- eur s bližšie neurčeným príslušenstvom. V danom prípade teda súd prvého stupňa postupoval správne a v súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami, keď dospel k záveru, že konaniu o návrhu navrhovateľa na náhradu škody vedenom pod sp. zn. 15 C/1/2015 bráni prekážka začatého konania, tzv. prekážka litispendencie, ktorú bolo možné odstrániť len zastavením neskôr začatého konania. Vzhľadom na absolútnu totožnosť žalobných návrhov v oboch uvedených konaniach, nemôžu obstáť ani odvolacie námietky navrhovateľa, v ktorých poukazoval na samostatný skutkový a vecný základ ním podaných návrhov na začatie konania. Rovnako nedôvodná je aj jeho námietka týkajúca sa odňatia možnosti konať pred súdom, ktorou sa rozumie taký postup súdu,

ktorým znemožní účastníkovi konania realizáciu procesných práv priznaných mu Občianskym súdnym poriadkom za účelom obhájenia a ochrany jeho práv a právom chránených záujmov. V danom prípade musí ísť o znemožnenie realizácie konkrétnych procesných práv, ktoré by inak účastník mohol pred súdom uplatniť a z ktorých bol v dôsledku nesprávneho postupu súdu vylúčený. Odňatím možnosti konať pred súdom je nielen procesný postup súdu, ale aj jeho rozhodnutie, v dôsledku ktorého účastník nemôže uplatniť svoje práva.

Nakoľko na prekážku litispendencie je konajúci súd povinný prihliadať ex offio v každom štádiu konania a jej nevyhnutným dôsledkom musí byť zastavenie jedného z dvoch prebiehajúcich konaní, nemôže ísť v žiadnom prípade o procesný postup, ktorým bola navrhovateľovi odňatá možnosť konať pred súdom.

Za tohto stavu odvolací súd považoval záver súdu prvého stupňa o existencii prekážky začatého konania za správny, v dôsledku čoho bolo potrebné napadnuté uznesenie potvrdiť (219 ods. 1 O.s.p.).

O trovách odvolacieho konania rozhodol súd podľa § 224 ods. 1 O. s. p. v spojení s § 142 ods. 1 a § 151 ods. 1 O. s. p. tak, že v odvolacom konaní plne úspešnému odporcovi náhradu trov konania nepriznal, nakoľko si ju neuplatnil a v odvolacom konaní mu ani žiadne trovy nevznikli.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je odvolanie prípustné.